

Benim adım Ahmet. Ben Ürdün'liyüm. Şimdi Türkiye'de

TÖMER'de Türkçe öğreniyorum.

Bugün biz Kapadokya'ya gidiyoruz. Otobüsümüz onbeş dakika sonra saat sekizde hareket edecek. Yoculuğumuz, -tahmin ediyorum, dört ya da belki dört buçuk saat sürecektir. Biz, yani TÖMER'in öğretmenleri ve öğrencileri otobüste şarkılar söyleyeceğiz, fıkra anlatacağız; sohbet edeceğiz, yani hem güleceğiz, hem eğleneceğiz. Hemen hemen bütün yolculuklarda insanlar hem gülmek, hem de eğlenmek isterler, şarkılar söylemek, fıkra anlatmak, espriler yapmak isterler. Ama bütün bunlar her yolculuk ve herkes için mümkün olmaz. Bazı insanlar için yolculukta gülmek, eğlenmek mümkün değildir. Çünkü, otobüste başka insanlar belki dinlenmek isterler, ses, gürültü istemezler. O zaman sessiz olmak, başka insanları rahatsız etmemek lazımdır.

Dünyada herkes hazin bu şehirden başka bir şehre, bir ülkeden başka bir ülkeye gider. Seyahat etmek birçok yer görmek, birçok insan tanımak, okumak, çalışmak ve iç için, gezmek, eğlenmek için olur.

Biz gezmek, görmek, Türkiye'yi ve Türk insanları tanıtmak, eğlenmek için bu yolculuğa çıktık. Şimdi hep birlikte şarkı söylüyoruz. Otobüste herkes eğleniyor. Sanıyorum bu gezi çok güzel olacak. Şimdi saat 10,30 otobüsümüz hızla gidiyor. Aşağı yukarı bir buçuk saat sonra Ürgüp'te olacağız.